

Landskap: Småland. Upptecknat av: Folke Heij
 Härad: Tveta. Adress: Sjöbergs Egendom. Tenhult.
 Socken: Öggestorp. Berättat av: Gustaf Jonasson
 Uppteckningsår: 1935. Född år 1840 i Öggestorp.

Uppteckningen rör FRIARGÅVOR och FÄSTEGÅVOR.

Upplýsningar om meddelaren.....	sid. 1.
Gåvoväxling vid särskilda tillfällen.....	" 2.
Trolovningsgåvor.....	" 3.
Gåvor till andra.....	" 4.

mmmmmmmmmm

Skriv endast på denna sida!

4 blad.

4635

Uppllysningar om meddelaren.

Gustaf Jonasson, Femtingen, Öggestorp, här i socknen kallad Gustaf på Femtingen, är för sin höga ålder vital och redig och har av sockenborna rekommenderats mig såsom varande den äldste och med gamla förhållanden bäst förtrogne inom socknen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
1.

4635

Frågelista 29.

FRIAREGÅVOR och FÄSTEGÅVOR.

Gåvoväxling vid särskilda tillfällen.

Ungdomarna gävo varandra både jul- och nyårsgåvor. Och när de "geck te marken, hela Öggestörpa sockens ungdom i ett sällskap, så köppte di på marken marknasgåver". Pojkarna köpte till flickorna klädningstyger, huvudkläden, halskläden och även skedar. Man visade varandra, vad man fått. Även brukade flickorna sticka strumpor eller vantar åt pojkarna. Kransar som presenter vid midsommar från flickorna voro icke ovanliga som föregångare till gedignare presenter sedan. Pojkarna brukade vid marknader o.d. bjuda flickorna på både mat och kaffe.

Det låg nog något av frieri i utbytet av gåvor, och man brukade hålla ihop efteråt.

Friaregåvor.

Även mera bestämda friaregåvor lämnade pojkarna, och det

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
2.

Småland
Öggestorps sock.

4635

hände också, att flickorna gävo presenter med liknande tanke bakom. Mottagande av gåvorna tolkades som framgång för den givande. Det passade inte, att en pojke gav mer än en flicka någon gåva, ej heller var det vanligt att komma med nya gåvor, om man blivit avvisad. Överlämnande av detta slags gåvor skedde helst vid julen.

Blommor användes likaledes som presenter: "stora kryddkåsta". Som utsmyckning på friaregåvor skulle det gärna vara ett "jatta" (hjärta). Det var ej alldeles nödvändigt, att pojkarna själva skulle ha tillverkat friaregåvorna, utan de kunde också beställas.

Trolovningsgåvor.

Liknande presenter brukades även som fästegåvor. Bland föremål, som man inte fick skänka varandra, nämnas tofflor och väskor.

Ringar ingingo icke i trolovningsgåvorna, annat än bland de förmögne. Bland enklare folk förekommo inga ringar, förrän "di sulle vi'as". Bara en ring vardera. Att bära

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

4635

ringarna på jämt är ännu ej sed här. "I arbete ha di döm inte på se än". Beträffande psalmböckerna säger meddelaren: "Dä ä' longesen di började mä psalmböckera" (stora, tjocka psalmböcker).

Om trolovning bröts, måste gåvorna återlämnas.

Gåvor till andra.

Gåvor till släktingar eller andra vid trolovningen ha ej varit brukliga, men väl vid vigseln. Då lämnades gåvor till svärföräldrarna. "Ja' ga' min svärfar en höghatt, dä minns ja'", säger Jonasson.

mmmmmmmmmm

F. Neij

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.